ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ

2004 *2009*

Комисия по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи

2008/2187(INI)

28.8.2008

ПРОЕКТОДОКЛАД

съдържащ предложение за препоръка на Европейския парламент до Съвета относно сключването на споразумение между Европейския съюз и Австралия относно обработката и предаването на произхождащи от Европейския съюз резервационни данни за пътниците (PNR данни) от въздушни превозвачи на Австралийската митническа служба (2008/2187(INI))

Комисия по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи

Докладчик: ....

PR_INI_art114

СЪДЪРЖАНИЕ

Страница

ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА ПРЕПОРЪКА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ ДО СЪВЕТА .3

ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА ПРЕПОРЪКА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ ДО СЪВЕТА

относно сключването на споразумение между Европейския съюз и Австралия относно обработката и предаването на произхождащи от Европейския съюз резервационни данни за пътниците (PNR данни) от въздушни превозвачи на Австралийската митническа служба
(2008/2187(INI))

Европейският парламент,

– като взе предвид предложението за препоръка до Съвета, внесено от Sophia in 't Veld, от името на групата ALDE относно сключването на споразумение между Европейския съюз и Австралия относно обработката и предаването на произхождащи от Европейския съюз резервационни данни за пътниците (PNR данни) от въздушни превозвачи на Австралийската митническа служба (B6-0383/2008),

– като взе предвид членове 2, 6, 24, 29 и 38 от Договора за Европейския съюз (ДЕО), който е правната основа на Европейското пространство на свобода, сигурност и правосъдие и за международни преговори с трети страни и организации, що се отнася до полицейско и съдебно сътрудничество по наказателни дела.

– като взе предвид Решение 2008/651/CFSP/JHA на Съвета от 30 юни 2008 г. за подписване, от името на Европейския съюз, на Споразумението между Европейския съюз и Австралия относно обработката и предаването на произхождащи от Европейския съюз резервационни данни за пътниците (PNR данни) от въздушни превозвачи на Австралийската митническа служба[1], както и самото споразумение,

– като взе предвид факта, че съгласно член 25 от ДЕС това споразумение към настоящия момент е временно обвързващо само за онези държави-членки, които не са подали заявления в смисъл, че трябва да се съобразяват със собствените си конституционни процедури, както са направили Белгия, Чешката република, Германия, Ирландия, Латвия, Малта, Нидерландия, Унгария, Полша и Финландия[2],

– като взе предвид факта, че правната основа, избрана за гореспоменатото решение на съвета за сключване на споразумението, а именно членове 38 и 24 от ДЕС (като последният се отнася до външните отношения), би изисквала Председателството да се консултира с Парламента по основните аспекти и основните решения в общата външна политика и политика на сигурност,

– като взе предвид предишните си резолюции по въпроси, свързани с резервационните данни за пътниците[3],

[1] ОВ L 213, 08.08.2008 г., стр. 47.
[2] някои от държавите-членки приеха специални декларации, публикувани в дневния ред на Съвета и достъпни чрез следния адрес: http://register.consilium.europa.eu/pdf/en/08/st10/st10439.en08.pdf
[3] Резолюциите на Парламента от 13 март 2003 г. относно предаването на лични данни от въздушните

– като взе предвид член 8, параграф 2 от Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи, както и член 3, параграф 2 и член 6, параграф 1 от Директива 2004/82/ЕО,

– като взе предвид основните принципи на лоялното сътрудничество между институциите, които предполагат Парламентът да бъде напълно информиран и привличан за консултация, както и факта, че Парламентът не е бил дори информиран от Комисията и/или Съвета за текущите преговори, в противоречие с това, което бе направено в случаите с другите споразумения, свързани с PNR-данни и дори по време на първия кръг от преговори с Австралия през 2003/2004 г.[1],

– като счита, че независимо от нежеланието на другите институции Парламентът следва да вземе отношение по въпрос, който засяга основните права на гражданите и който в момента също се обсъжда като възможна тема за законодателство на ЕС,

– като взе предвид член 114, параграф 3, и член 83, параграф 5, от своя правилник,

– като взе предвид доклада на комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи (A6-0000/2008),

1. отправя към Съвета следните препоръки:

По процедурни въпроси

а) счита, че процедурата, следвана за сключването на споразумението е лишена от демократична легитимност, тъй като на никакъв етап не е имало пълноценен демократичен контрол или парламентарно одобрение; отбелязва, че Съветът редовно избира тази процедура са сключването на международни споразумения, които засягат основните права на гражданите на Европейския съюз;

б) отбелязва, че независимо от нееднократните си искания, Парламентът в никой момент не е бил информиран или консултиран относно приемането на мандата, провеждането на преговорите или сключването на споразумението; счита съответно, че процедурата, следвана от Съвета не съответства на член 24 от ДЕС, нито на принципите на лоялното сътрудничество;

линии за трансатлантическите полети (ОВ C 61 E, 10.03.2004 г., стр. 381), от 9 октомври 2003 г. относно предаването на лични данни от въздушните линии за трансатлантическите полети: състояние на преговорите със САЩ (ОВ C 81 E, 31.03.2004 г., стр. 105), от 31 март 2004 г. относно проекторешението на Комисията, отбелязващо адекватното равнище на защита на личните данни, съдържащи се в резервационните данни на пътниците (PNR-данни), предавани на Службата митници и гранична защита на САЩ (ОВ C 103 E, 29.04.2004, стр. 665), от 7 септември 2006 г. относно преговорите за споразумение със САЩ за използването на резервационни данни за пътниците (PNR-данни), както и от 7 юли 2005 г. относно споразумението между Европейската общност и правителството на Канада за обработката на данни за пътниците на въздушните линии (API/PNR - данни).

[1] Комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи отбеляза тези преговори също въз основа на член 29 от становището на Работната група за защита на данните по този въпрос. Виж: http://ec.europa.eu/justice_home/fsj/privacy/docs/wpdocs/2004/wp85_en.pdf

в) отбелязва, че само в 10 от 27-те държави-членки на ЕС се изисква одобрението на националните парламенти, без да се дава възможност за предлагането на изменения; счита, че тази процедура е напълно неадекватна; отбелязва също така, че бъдещите изменения на условията в споразумението ще бъдат направени без одобрението на националните парламенти;

г) запазва съмнение по въпроса за правната основа, избрана от Съвета за международно споразумение, което е насочено изцяло към нуждите на вътрешната сигурност на трета държава, и което няма добавена стойност по отношение на сигурността в ЕС, неговите държави-членки или гражданите на ЕС; поради това запазва правото си да сезира Съда на Европейските общности в случай, че легитимността на споразумението бъде поставена под въпрос от трета страна;

д) призовава съвета и Комисията да включи изцяло Парламента и националните парламенти в приемането на мандат за преговорите и сключването на всякакви бъдещи споразумения относно предаването на лични данни, и по-специално на текущите разговори с Южна Корея относно предаването на PNR-данни;

По въпроса за обсега на действие и целите

е) отбелязва, че в текста са споменати широк кръг от цели и са използвани успоредно различни термини;

- "борбата срещу тероризма" и свързаните с него престъпления, както и другите тежки транснационални престъпления, включително организираната престъпност (встъпителна част),
- "единствено за целите на предотвратяването и борбата срещу" тероризма и свързаните с него престъпления, както и другите тежки транснационални престъпления, включително организираната престъпност,
- бягство от задържане или от арест за престъпленията, описани по-горе (член 5, параграф 1, iii)
- опазване на обществената сигурност и правоприлагане (встъпителна част)
- митническа администрация, миграция и престъпност (позоваванията на съответните закони във встъпителната част),
- "въз основа на всеки отделен случай", когато това е необходимо за защитата на жизненоважните интереси на субекта на данните или на други лица, по-специално по отношение на риска от смърт или сериозни увреждания на субекта на данните или на други лица (член 5, параграф 2),
- значителен риск за общественото здраве (член 5, параграф 2),
- надзора и отчетността на публичната администрация, включително във връзка с изисквания по силата на Закона за свободата на информацията от 1982 г. (Британската общност), Закона на комисията по правата на човека и равните възможности от 1986 г. (Британската общност), Закона за неприкосновеността на личния живот от 1988 г. (Британската общност), Закона за генералния одитор от 1997 г. (Британската общност) или Закона за омбудсмана от 1976 г. (Британската общност);

ж) счита поради това, че ограничаването на целите е напълно неадекватно, като прави невъзможно установяването на това, дали мерките са оправдани и пропорционални; счита също, че в резултат на това споразумението не съответства на стандартите на ЕС и международните стандарти за защита на данните, нито на член 8 от Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи, което изисква прецизно определяне на целите; счита, че това прави споразумението уязвимо за правно оспорване;

По въпроса за защитата на данните

з) приветства факта, че австралийския закон за неприкосновеността на личния живот се прилага в пълна сила и за гражданите на ЕС, но изразява загриженост от евентуални изключения, които биха оставили гражданите на ЕС в положение на непълна правна закрила; вярва, че споразумението следва да бъде в пълно съответствие не само с австралийското законодателство относно защитата на данните, но на първо място и със законите на ЕС; изразява убеждението, че само съответствието със споразумението не може да замени намирането на формална адекватност, и че не е достатъчно законодателството, политиката и принципите на Европейският съюз и Австралия относно защитата на данните да споделят обща основа;

и) приветства решението да се разкриват комплексни данни, само ако са приведени в анонимност;

й) с оглед правата на титулярите на данни споразумението предвижда Австралия да предостави система, достъпна за лица без оглед на тяхната националност или страна на постоянно местоживеене, за да могат те да упражняват своите права; с оглед информирането на пътниците, следва да се приветства готовността на митническата служба да информира обществеността относно обработката на PNR данни;

к) за разлика от споразумението между ЕС и САЩ, споразумението с Австралия предвижда за случаите на възникване на спор разпоредби за механизъм за решаване на спорове, като органи на ЕС за защита на данните могат да упражнят своите настоящи права за спиране на потока от данни с цел защита на лица с оглед на обработването на личните им данни в случаите, в които е много вероятно разпоредбите на споразумението да бъдат нарушени;

л) приветства участието на органите за защита на данните в съвместния преглед, съжалява обаче, че не е поставен твърд краен срок за такъв преглед; призовава Комисията и Съвета да изискат преглед преди юни 2010 г. и да представят констатациите на този преглед на Парламента;

м) във връзка с бъдещо предаване на данни приветства факта, че са предвидени ограничени възможности за бъдещо предаване, по-специално поради това, че то става само на базата на всеки отделен случай и митниците поддържат запис на всички случаи на предаване;

н) отбелязва, че съгласно член 2, параграф 2 никакви данни не следва да се съхраняват, но че в приложението, точка 12 се споменава период на запазване от 5,5 години; макар да е по-кратък отколкото в споразуменията със САЩ, Парламентът счита, че пропорционалността на периода на запазване от 5,5 години не може да бъде установен, тъй като целите, за които данните за пътниците се съхраняват, не са достатъчно уточнени;

о) що се отнася до поверителните данни, митническите служби изрично са заявили, че не желаят или нямат нужда от поверителни данни, което налага въпроса, защо други правни системи като тези на Канада и САЩ се нуждаят от такива и дават допълнителни гаранции, че митническите служби действително ще изваждат и заличават всички поверителни данни, които евентуално ще получат; все пак фактът, че отговорността на проверяващ данните за изваждане на поверителните данни, произхождащи от ЕС е предоставена на получателя на тези данни, т.е. митническите служби, съответства на приетите стандарти за защита на данните като тези в Конвенция 108 от 28 януари 1981 г. на Съвета на Европа и Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета;

п) счита, че размяната на дипломатически ноти е неприемлив метод за изменение и допълнение на списъците с отдели и агенции, които могат да имат достъп до PNR данните;

р) като взема предвид категориите от данни, предавани на митническите служби, изразява съжаление от факта, че изискваните данни са от същите категории както в споразумението със САЩ от 2007 г. (34-те области от данни бяха групирани в 19 категории от данни, което даваше вид, че количеството на данни за предаване значително е намалено, и което всъщност не е така); такава широка гама от данни не е оправдана и трябва да се счита за непропорционална;

2. приканва държавите-членки и националните парламенти, които в момента проверяват това споразумение и/или такова със САЩ (Белгия, Чешката република, Нидерландия, Испания, Унгария, Полша) да вземат предвид наблюденията/препоръките, изразени по-горе;

3. припомня на Съвета, че в случай на влизането в сила на Договора от Лисабон Парламентът следва да бъде асоцииран на равноправна основа при прегледа на всички споразумения относно PNR данните;

о

о о

4. възлага на своя председател да предаде настоящата препоръка на Съвета и, за сведение, на Комисията., както и на правителствата и парламентите на държавите-

членки, а също и на правителството и парламента на Австралия.